

re, mange finansministerier verden over er blevet overrasket. De eneste, der ikke er blevet overrasket, er hr. Morten Østergaard, hr. Morten Bødskov, hr. Jens Peter Verner sen og hr. Ole Sohn. Det er da et mirakel, at vi har fire mennesker her i landet, som kan forudse alle de ting. Det er da synd, at de kun er her i landet, havde jeg nær sagt.

Kl. 19:26

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Hr. Jens Peter Verner sen.

Kl. 19:26

Jens Peter Verner sen (S):

Det må være et spørgsmål, der har ramt finansministeren meget præcist med den måde, han reagerer på. Det kan der vist ikke være nogen tvivl om. Men det ændrer altså ikke ved, at regeringen har siddet stille og roligt og set på, at den gæld er vokset fra minus 7 mia. kr. til minus 700 mia. kr.

Så siger finansministeren, at det kunne ingen vide. Jo, det vidste regeringen også, men den lukkede bare sine øjne. Der står jo i den redegørelse, vi har fået både om økonomi og budget, hvordan det har udviklet sig siden 2007, hvordan olieindtægterne faldt væk, hvordan selskabsskatterne på pensionsområdet faldt væk. Der kunne man se, hvordan det har udviklet sig siden 2007. Regeringen har selv lagt det frem. Vi har haft det oppe i Finansudvalget, og vi har diskuteret det med finansministeren.

Alt har været fremlagt fuldstændig tydeligt. Regeringen har fået at vide måned for måned, kvartal for kvartal, hvordan det har udviklet sig med indlånsunderskuddet i bankerne. Man har ladet befolkningen leve på kredit. Man har ikke holdt fast i noget som helst. Og så vil jeg godt sige til finansministeren: Når man nu gentager her, at oppositionen bruger 2 kr., hver gang man tjener 1 kr., så er det jo besvaret i Finansudvalget med, at det er det rene vrøvl.

Kl. 19:28

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det finansministeren.

Kl. 19:28

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Der vil naturligvis, tror jeg, blive skrevet mange doktordisputater i de kommende år om, hvad der egentlig skete i 2009 og 2010 i Danmark og i verden. Men den kendsgerning, at den amerikanske regering valgte at lade Lehman Brothers gå konkurs, som var katalysatoren for den her udvikling, vi har oplevet, er naturligvis interessant, og der vil da også være mange spekulatio-

ner om, at hvad nu hvis den amerikanske regering havde gjort anderledes. Det er da prisværdigt, at hr. Jens Peter Verner sen vil bidrage til, at der bliver kastet lys over de her ting. Jeg tror, at det for de fleste kom som en stor overraskelse, hvor hurtigt og hvor dybt den her krise udviklede sig, og derfor har vi måttet tage de her initiativer op.

I modsætning til Socialdemokraterne kunne vi ikke forudse med en stor løsning, hvordan man kunne friholde danskerne for den her udvikling. Derfor har vi valgt en trinvis tackling af de problemer, og den strategi er vi jo uenige om, men det er altså så en reel politisk uenighed, som skiller regering og opposition.

Kl. 19:29

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Hermed siger vi tak til finansministeren.

Så har hr. Frank Aaen bedt om ordet i anden omgang som ordfører.

Kl. 19:29

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Det er da fantastisk at have en regering, der kun siger: Det er de andres skyld, vi kunne ikke vide, det kom, det kom udefra, og vi har ingen skyld selv. Jamen det er simpelt hen ikke til at tro ens egne ører. I alle andre regeringer i verden overvejer man, hvad man eventuelt selv har gjort forkert. Islændingene har sat en stor undersøgelse i gang, og det kommer der for øvrigt også her i Danmark, hvis der er flertal for det, fordi vi har fremsat forslag her i Folketinget om at lave en tilsvarende undersøgelse af, hvad det var, der skete. Og man kan da ikke bare sidde og sige, at det kom fra udlandet, uden at vi havde set det, for hvordan skulle man så overhovedet kunne undgå, at det bare kommer en gang til. Lad mig nævne nogle af punkterne for finansministeren:

Den danske boligboble er kendt for at være større end de fleste andre i Europa, og den er større, fordi regeringen gennemførte afdragsfrie lån og lavede skattestoppet, som fik friværdierne til at pumpe i vejret; det var en boble, der sprang, den er regeringen skyld i, og den kan man ikke bare give andre lande skylden for. Den finansielle politik, hvor man lod spekulanter og bankdirektører boltre sig og låne i udlandet for flere hundrede milliarder kroner, og som gjorde os ualmindelig sårbare over for at skulle låne penge igen i udlandet bare for at dække Danske Banks andre mærkelige lån ind, er da også noget, regeringen har ansvaret for. Det er noget som skattelettelser i en samlet størrelsesorden